EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 1.12.2021.
COM(2021) 735 final

2021/0388 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Francijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 218. un 232. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] (“PVN direktīva”) Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, lai atkāptos no minētās direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Ar vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2021. gada 12. aprīlī, Francija pieprasīja atļauju atkāpties no PVN direktīvas 218., 178. un 232. panta, lai varētu ieviest obligātu elektronisko rēķinu sagatavošanu attiecībā uz visiem nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Francijas teritorijā. Atļauja tika pieprasīta laikposmam no 2021. gada 1. decembra līdz 2028. gada 31. decembrim.

Turklāt vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2021. gada 20. septembrī, Francija pieprasīja minēto atļauju atkāpties attiecināt tikai uz PVN direktīvas 218. un 232. pantu un piemērot to no 2024. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 31. decembrim.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punkta otro daļu Komisija 2021. gada 29. septembra vēstulēs informēja pārējās dalībvalstis par Francijas pieprasījumu. Komisija 2021. gada 30. septembra vēstulē paziņoja Francijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas nepieciešama pieprasījuma izvērtēšanai.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu Francija iesniedza pieprasījumu piešķirt atkāpi, lai tā, pamatojoties uz 2020. gada Finanšu likuma 153. pantu un 2021. gada Finanšu likuma 195. pantu, varētu ieviest pienākumu izsniegt elektroniskos rēķinus par iekšzemes darījumiem starp nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Francijā. Šo pienākumu papildinās šo nodokļa maksātāju pienākums nosūtīt nodokļu iestādēm noteiktus papildu datus.

Francija uzskata, ka elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākums uzlabos cīņu pret krāpšanu, vienlaikus stiprinot uzņēmumu konkurētspēju. Tas arī vairos reāllaika zināšanas par uzņēmumu aktivitāti, ļaujot ekonomikas politiku pēc iespējas vairāk pielāgot dalībnieku ekonomiskajai realitātei. Šis pienākums arī ļaus vienkāršot uzņēmumu PVN ziņošanas pienākumus, ieviešot PVN deklarāciju iepriekš aizpildītas veidlapas.

PVN direktīvas 218. pantā dalībvalstīm ir noteikts pienākums kā rēķinus atzīt visus dokumentus vai paziņojumus gan papīra, gan elektroniskā formātā. Tādēļ Francija vēlas saņemt atkāpi no šā PVN direktīvas panta, lai Francijas nodokļu administrācija par rēķiniem varētu uzskatīt tikai jaukta vai strukturēta formāta elektroniskos rēķinus.

Saskaņā ar PVN direktīvas 232. pantu elektroniskā rēķina izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu. Tādēļ elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākuma ieviešanai Francijā ir nepieciešama atkāpe no minētā panta, lai izsniedzējam vairs nebūtu jāsaņem saņēmēja piekrišana rēķina nosūtīšanai elektroniskā formātā.

Francija apgalvo, ka vispārēja elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākuma ieviešana sniegtu priekšrocības krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanas jomā, vienlaikus veicinot nodokļu jomas tiesību aktu brīvprātīgu ievērošanu. Pienākums izsniegt elektroniskos rēķinus kopā ar papildu darījumu datu nosūtīšanu, izmantojot shēmu, kas ietver sertificētas

[1] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

privātas platformas un centralizētu publisku platformu, ļaus nodokļu administrācijai reāllaikā pārbaudīt atbilstību starp deklarēto un iekasēto PVN un izsniegtajiem un saņemtajiem rēķiniem. Tādējādi tiks ievērojami uzlabota administrācijas spēja novērst un apkarot ar PVN saistītu krāpšanu.

Elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākums attieksies tikai uz darījumiem starp nodokļa maksātājiem (*B2B)*. Datus par darījumiem, kuros iesaistīti galapatērētāji (*B2C*), paziņos, izmantojot citu mehānismu. Attiecībā uz iegādēm Kopienas iekšienē nodokļa maksātāji saglabās tiesības saņemt rēķinus papīra formātā. Jāatzīmē, ka pienākums izmantot elektroniskos rēķinus darījumos starp uzņēmumiem un valdību *(B2G*) Francijā pakāpeniski stājās spēkā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 1. janvārim. Tāpēc uzņēmumi, kas jau ir izsnieguši elektroniskos rēķinus, izmantojot Valsts finanšu datošanas aģentūras (*AIFE*) izstrādāto elektronisko rēķinu platformu *B2G Chorus Pro*, jau ir aprīkoti un sagatavoti elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākuma paplašināšanai attiecībā uz *B2B* darījumiem. Francija apgalvo, ka lielākā daļa Francijas PVN maksātāju jau nosūta vai saņem rēķinus elektroniskā formātā. Saskaņā ar Francijas sniegto informāciju 2017. gadā tikai 31 % Francijas uzņēmumu, kuros bija vairāk nekā 10 personas, izmantoja papīra rēķinus, un kopš tā laika šis īpatsvars, iespējams, ir samazinājies. Līdz ar pāreju uz elektronisku formātu rēķinu apstrādē tiks pilnībā likvidēts papīra formāts, tādējādi radot ievērojamus ietaupījumus uzņēmumiem.

Francija uzskata, ka elektronisko rēķinu sagatavošana nodokļa maksātājiem sniegs priekšrocības, tādas kā apmaksas laika samazināšana piegādātājiem, kā arī drukāšanas izmaksu un pasta izdevumu, rēķinu datu apstrādes izmaksu un kavējumu, uzglabāšanas izmaksu un apmācības un sistēmas izstrādes izmaksu samazināšana.

Francija plāno šo pienākumu ieviest pakāpeniski, lai nodrošinātu pāreju uz jauno sistēmu un atbalstu, kas pielāgots katram uzņēmumu veidam. No 2024. gada pienākums pieņemt elektronisko rēķinu attieksies uz visiem uzņēmumiem. Atkarībā no uzņēmumu lieluma tiek plānots pakāpeniski ieviest elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākumu šādos termiņos: 2024. gadā attiecībā uz lieliem uzņēmumiem, 2025. gadā attiecībā uz uzņēmumiem, kuros ir no 250 līdz 4999 darbinieku un kuru apgrozījums ir mazāks par 1,5 miljardiem EUR, un 2026. gadā attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un ļoti maziem uzņēmumiem, tostarp nodokļa maksātājiem, kuri gūst labumu no PVN direktīvas 282. pantā minētā atbrīvojuma mazajiem uzņēmumiem.

Lai nodrošinātu apmaiņas sadarbspēju, platformām, kas sniedz gan privātus, gan publiskus elektronisko rēķinu sagatavošanas pakalpojumus, būtu jāpiedāvā nodokļa maksātājiem strukturētu vai jauktu formātu minimālais kopums, neskarot to brīvību piedāvāt alternatīvus formātus.

Ņemot vērā šīs atkāpes plašo darbības jomu, ir svarīgi nodrošināt vajadzīgos turpmākos pasākumus šīs atkāpes ietvaros un īpaši uzraudzīt, kā šis pasākums ietekmēs krāpšanas apkarošanu PVN jomā, izvairīšanos no nodokļa maksāšanas un nodokļa maksātājus. Ja Francija vēlas pagarināt šo atkāpes pasākumu, tai ir jāiesniedz ziņojums par šā pasākuma darbību kopā ar lūgumu to pagarināt. Šajā ziņojumā ir jānovērtē pasākuma efektivitāte krāpšanas PVN jomā un izvairīšanās no nodokļa maksāšanas apkarošanā un nodokļa iekasēšanas vienkāršošanā. Ziņojumā ir jāiekļauj arī pasākuma ietekmes uz nodokļa maksātājiem novērtējums, jo īpaši, attiecībā uz administratīvā sloga un atbilstības nodrošināšanas izmaksu pieaugumu.

Tiek ierosināts atļaut atkāpes piemērošanu no 2024. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 31. decembrim.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

PVN direktīvas 218. pantā papīra un elektroniskie rēķini tiek atzīti par līdzvērtīgiem, paredzot, ka dalībvalstis dokumentus vai paziņojumus papīra vai elektroniskā formātā akceptē kā rēķinus. Saskaņā PVN direktīvas 232. pantu elektroniskā rēķina izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu. Obligātā elektronisko rēķinu sagatavošana, kā to paredzējusi Francija, patiešām būtu atkāpe no šiem diviem noteikumiem.

Pamatojoties uz PVN direktīvas 395. pantu, atkāpi var atļaut ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Francija lūdza šo atkāpes pasākumu, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī lai vienkāršotu nodokļu iekasēšanu. Saskaņā ar Francijas sniegto informāciju atkāpe atbilst pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā.

Ar Padomes Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/593[2] tika piešķirta līdzīga atļauja, kas Itālijai ļauj atkāpties no PVN direktīvas 218. un 232. panta, lai ieviestu obligātu elektronisko rēķinu sagatavošanu.

Visbeidzot, Komisija 2020. gadā pieņēma *Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei* "*Rīcības plāns taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju*"[3]. Viena no šajā rīcības plānā paredzētajām darbībām ir Komisijas iesniegts tiesību akta priekšlikums par PVN ziņošanas pienākumu modernizēšanu. Šajā kontekstā tiks vērtēta nepieciešamība paplašināt e-rēķinu izmantošanu. Tāpēc atkāpes pasākums ir saskaņots ar Komisijas rīcības plānā izklāstītajiem mērķiem. Viens no turpmākā Komisijas priekšlikuma mērķiem būs racionalizēt esošos un turpmākos ziņošanas mehānismus attiecībā uz iekšzemes darījumiem, tostarp to, kas atļauts ar šo atkāpes pasākumu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Vadoties pēc PVN direktīvas noteikuma, kurš ir šā priekšlikuma pamatā, subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās pieprasījuma, un tas neuzliek nekādus pienākumus.

Obligātā elektronisko rēķinu sagatavošana radīs nodokļu maksātājiem vairākas izmaiņas. Tomēr Francija šīs izmaiņas ir paredzējusi, un sagatavošanās darbi jau ir sākti. Pienākums izmantot elektroniskos rēķinus *B2G* darījumos izraisīja to, ka daudzi uzņēmumi jau bija aprīkoti un sagatavoti elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākuma attiecināšanai arī uz *B2B* darījumiem.

---

[2] OV L 99, 19.4.2018., 14. lpp.

[3] https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2020-07/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

Nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas MVU atbrīvojums, ir ietverti šā pasākuma darbības jomā. Tomēr pasākuma pakāpeniska īstenošana dos tiem pietiekami daudz laika sagatavoties. Turklāt šie uzņēmumi varēs brīvi izmantot vai nu privātu platformu, vai publisku rēķinu sagatavošanas platformu, ko pārvalda *AIFE* (*Chorus Pro*). Aģentūra ierosinās bezmaksas pakalpojumu minimumu, tostarp PDF formātu apstrādi (ar datu izguvi strukturētā formātā) un 10 gadu arhivēšanas piedāvājumu (kas atbilst Francijā juridiski noteiktajam termiņam attiecībā uz pienākumu veikt arhivēšanu komerciālos nolūkos). Saskaņā ar Francijas iesniegtajiem datiem ietaupījumi un priekšrocības, ko šie nodokļu maksātāji iegūs no elektronisko rēķinu sagatavošanas ieviešanas, lielā mērā kompensēs sākotnējos ieguldījumus, kas tiem būs jāveic, lai pielāgotu savas sistēmas.

Atkāpes termiņš ir arī ierobežots laikā, un gadījumā, ja Francija vēlas pagarināt atkāpes pasākumu, ir jāsagatavo ziņojums par pasākuma darbību un efektivitāti.

Tādēļ īpašais pasākums ir proporcionāls izvirzītajam mērķim, proti, apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un vienkāršot nodokļu iekasēšanu.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: Padomes Īstenošanas lēmums.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Padomes Īstenošanas lēmums ir vispiemērotākais instruments, jo to var adresēt atsevišķai dalībvalstij.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ietekmes novērtējums**

Obligātā elektronisko rēķinu sagatavošana ietekmēs gan nodokļu administrāciju, gan nodokļu maksātājus.

Francija sagaida, ka obligātā elektronisko rēķinu sagatavošana palīdzēs apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tostarp netīšu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas saistīta ar nedeklarēšanu vai nepilnīgu deklarēšanu, un vispārīgi – PVN nemaksāšanu. Papildus cīņai pret krāpšanu PVN jomā informācijas pieejamība par komercdarījumiem ļaus noteikt starp uzņēmumiem pastāvošo komercsaikņu intensitāti. Tādējādi tiks pastiprināta starp saistītiem uzņēmumiem noslēgto darījumu analīze, kas ļaus atklāt netipiskus darījumus, kuri var slēpt iespējamus uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes samazinājumus vai slēptu peļņas sadali. Turklāt shēma ļaus reāllaikā vākt nodokļa maksātāju darījumu datus. Šādus datus var izmantot ekonomikas analīzē, ko veic, piemēram, *INSEE* (Valsts statistikas birojs) vai Valsts kases ģenerāldirektorāts, lai nodrošinātu valsts politikas virzienu iespējami ciešu vadību.

Francija apgalvo, ka elektronisko rēķinu sagatavošana uzņēmumiem radīs būtiskus ieguvumus digitalizācijas un administratīvā sloga samazināšanas ziņā, vienlaikus nodrošinot uzņēmumu savstarpējās attiecības, lai uzlabotu to konkurētspēju. Tas radītu ietaupījumus, jo saskaņā ar Finanšu ģenerālinspekcijas aplēsēm elektroniskā rēķina sagatavošanas kopējās izmaksas būtu mazākas par vienu euro, salīdzinot ar vairāk nekā desmit euro par rēķinu papīra formātā.

Sagaidāmie ieguvumi pēc būtības būs atšķirīgi un atkarīgi no tā, vai uzņēmumi jau izmanto elektroniskos rēķinus. Uzņēmumiem, kuri vēl neizmanto elektroniskos rēķinus, galvenokārt mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ieguvums būs aptuveni 10 EUR par saņemto rēķinu.

Tiem nodokļa maksātājiem, kuri jau šādus rēķinus plaši izmanto, galvenokārt uzņēmumiem ar 250 vai vairāk darbiniekiem, šis pasākums ļaus uzlabot rēķinu izsniegšanas ķēdes apstrādi, jo lielākā daļa rēķinu, ar kuriem pašlaik apmainās elektroniski, joprojām ir PDF formātā, kas tādējādi joprojām rada apstrādes izmaksas.

Pamatojoties uz šiem elementiem, minimālais ieguvums uzņēmumiem būtu aptuveni 4,5 miljardi EUR gadā. Aptuveni 1,5 miljoni mazo uzņēmumu izsniedz rēķinus tikai papīra formātā. Ņemot vērā to, ka šie uzņēmumi izsniedz mazāk nekā 2000 rēķinu gadā (65 % no tiem izsniedz mazāk nekā 500 rēķinu gadā), attiecīgo rēķinu apjoms tiek lēsts 450 miljonu apmērā. Papīra formāta rēķinu likvidēšana radītu apstrādes izmaksu ietaupījumu 10 EUR apmērā par katru rēķinu, kā rezultātā šo uzņēmumu kopējais ieguvums būtu 4,5 miljardi EUR.

Francija uzskata, ka šajā novērtējumā nav ņemti vērā ieguvumi saistībā ar darījumu plūsmu nodrošināšanu un apmaksas laika saīsināšanu, kas saskaņā ar Novērošanas centra informāciju par maksājumu termiņiem ietekmē nodokļa maksātāju naudas plūsmu aptuveni 15 miljardu EUR apmērā gadā, jo īpaši attiecībā uz mazākajiem nodokļa maksātājiem.

Tā kā nepieciešamās programmatūras iegādes izmaksas var būt ievērojamas, netiks piemērots pienākums instalēt norēķinu programmatūru. Lai izvairītos no papildu izmaksām, Francija nodokļa maksātājiem dos iespēju nosūtīt rēķinus vai nu tieši publiskajai platformai, kas tos pārsūtīs to saņēmējiem, vai privātām platformām, kas būs atbildīgas par rēķinu nosūtīšanu nodokļu administrācijai un saņēmējai uzņēmējsabiedrībai. Turklāt, lai samazinātu mazo un vidējo uzņēmumu piekļuves izmaksas, nodokļu administrācija piedāvās iespēju iesniegt PDF datni, lai noteiktā laikposmā varētu izveidot elektronisko rēķinu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Pasākumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN.

2021/0388 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Francijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 218. un 232. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ar vēstulēm, kas Komisijā reģistrētas 2021. gada 12. aprīlī un 2021. gada 20. septembrī, Francija pieprasīja atļauju ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 218. un 232. panta (“īpašais pasākums”), lai varētu ieviest obligātu elektronisko rēķinu sagatavošanu attiecībā uz visiem nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Francijas teritorijā. Šis pienākums attiektos uz rēķiniem, kas izsniegti darījumos starp nodokļa maksātājiem. Atļauja tika pieprasīta laikposmam no 2024. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 31. decembrim.

(2) Komisija 2021. gada 29. septembra vēstulēs Francijas pieprasījumu nosūtīja citām dalībvalstīm. Komisija 2021. gada 30. septembra vēstulē paziņoja Francijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga minētā pieprasījuma izskatīšanai.

(3) Francija apgalvo, ka vispārēja elektronisko rēķinu sagatavošanas pienākuma ieviešana sniegtu priekšrocības krāpšanas pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanā. Pienākums izsniegt elektroniskos rēķinus kopā ar papildu darījumu datu nosūtīšanu ļautu nodokļu administrācijai reāllaikā pārbaudīt atbilstību starp deklarēto un iekasēto PVN un izsniegtajiem un saņemtajiem rēķiniem, tādējādi uzlabojot administrācijas spēju novērst un apkarot krāpšanu PVN jomā. Tas arī vairotu reāllaika zināšanas par uzņēmumu aktivitāti, ļaujot ekonomikas politiku pēc iespējas vairāk pielāgot dalībnieku ekonomiskajai realitātei.

(4) Francija uzskata, ka pienākums izsniegt elektroniskos rēķinus veicinātu nodokļu jomas tiesību aktu brīvprātīgu ievērošanu. Tas arī ļautu vienkāršot nodokļa maksātāju PVN ziņošanas pienākumus, ieviešot PVN deklarāciju iepriekš aizpildītas veidlapas. Elektronisko rēķinu sagatavošana nodokļa maksātājiem sniegtu arī citas priekšrocības, tādas kā apmaksas laika, drukāšanas izmaksu un pasta izdevumu, rēķinu datu apstrādes izmaksu un kavējumu un uzglabāšanas izmaksu samazinājums. Ietaupījumi un priekšrocības, ko nodokļa maksātāji iegūtu no elektronisko rēķinu sagatavošanas ieviešanas, lielā mērā kompensētu sākotnējos ieguldījumus, kas tiem būs jāveic, lai pielāgotu savas sistēmas.

[1] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

(5) Ņemot vērā īpašā pasākuma plašo darbības jomu un jaunumu, ir svarīgi izvērtēt, kā īpašais pasākums ietekmēs krāpšanas PVN jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanu un nodokļa maksātājus. Tāpēc, ja Francija uzskata par vajadzīgu pagarināt īpašo pasākumu, tai kopā ar pagarinājuma lūgumu Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums, kurā iekļauts novērtējums par īpašā pasākuma efektivitāti krāpšanas PVN jomā un izvairīšanās no nodokļa maksāšanas apkarošanā un nodokļa iekasēšanas vienkāršošanā.

(6) Minētajam īpašajam pasākumam nebūtu jāietekmē nodokļa maksātāju tiesības saņemt rēķinus papīra formātā attiecībā uz iegādēm Kopienas iekšienē.

(7) Pieprasītajam īpašajam pasākumam vajadzētu būt ierobežotam laikā, kas ļautu novērtēt, vai īpašais pasākums ir piemērots un efektīvs, ņemot vērā tā mērķus.

(8) Tāpēc īpašais pasākums ir ir proporcionāls izvirzītajiem mērķiem, jo tas ir ierobežots laikā un tiks īstenots pakāpeniski. No 2024. gada pienākums pieņemt elektroniskos rēķinus attieksies uz visiem uzņēmumiem. Pienākums izsniegt elektroniskos rēķinus tiks piemērots 2024. gadā attiecībā uz lieliem uzņēmumiem, 2025. gadā attiecībā uz uzņēmumiem, kuros ir no 250 līdz 4999 darbinieku un kuru apgrozījums ir mazāks par 1,5 miljardiem EUR, un 2026. gadā attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un ļoti maziem uzņēmumiem, tostarp nodokļa maksātājiem, kuri gūst labumu no Direktīvas 2006/112/EK 282. pantā minētā atbrīvojuma mazajiem uzņēmumiem. Turklāt īpašais pasākums nerada risku, ka krāpšana novirzītos uz citiem sektoriem vai citām dalībvalstīm.

(9) Īpašajam pasākumam nebūs negatīvas ietekmes uz galapatēriņa posmā iekasētajiem kopējiem nodokļa ieņēmumiem, un tam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 218. panta, Francijai tiek atļauts atzīt rēķinus, ko izsnieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Francijas teritorijā, dokumentu vai paziņojumu veidā tikai tad, ja šie dokumenti vai paziņojumi tiek nosūtīti elektroniskā formātā.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 232. panta, Francijai tiek atļauts noteikt, ka elektroniskajiem rēķiniem, kurus izsnieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Francijas teritorijā, nav vajadzīga adresāta piekrišana izmantot elektroniskos rēķinus.

3. pants

Francija paziņo Komisijai par valsts pasākumiem, ar ko īsteno 1. un 2. pantā minētos īpašos atkāpes pasākumus.

4. pants

Šo lēmumu piemēro no 2024. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 31. decembrim.

Ja Francija uzskata par vajadzīgu pagarināt 1. un 2. pantā minētos īpašos atkāpes pasākumus, tā kopā ar pagarinājuma lūgumu Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā novērtēta 3. pantā minēto valsts pasākumu efektivitāte krāpšanas PVN jomā un izvairīšanās no nodokļa maksāšanas

apkarošanā un nodokļa iekasēšanas vienkāršošanā. Šajā ziņojumā arī izvērtē minēto pasākumu ietekmi uz nodokļa maksātājiem un jo īpaši to, vai minētie pasākumi palielina viņu administratīvo slogu un izmaksas.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs